

עין איה שבת ו' מו'

"ופליגא דשמואל, דאמר שמואל, אין בין עוה"ז לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד, שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ".

שבת סג.

אם נשקיף על החיים לא בהבטה פרטית, מנקודת חיים של כל יחיד בפ"ע, כ"א בהבטה כללית, אז יתואר לפנינו כלל החיים בתור מציאות אחת גדולה מחוברת מהמון שלשלאות וחוליות שונות, אשר זרם ושטף החיים עובר בהם דוקא ע"י כח הניגוד הנמצא בכל חלק מחלקיהם ביחש למשנהו. ואותו הכח הכללי, המוציא מתוך כל המון הניגודים את היסוד האחדותי, העושה את כלל החיים לחטיבה אחת, הוא מהפך את הניגודים כולם לטובה, ומוציא מהם את אימוץ כח החיים. באופן כזה אין לנו לצייר שלמות בחיים, כל זמן שהם עומדים על תכונתם בצביונם השלם באותו הסוג שהננו מוצאים בו את חיינו, שיבטל מהם כל יסוד וכח לניגוד, כי ביטול כח הניגוד הוא ג"כ המעטה וכשלון ליסוד החיים עצמם. ע"כ ההפרש הוא בין הימים שהעולם שומם, והרשעה שולטת, לימי האורה והטובה, רק במה שכח הניגוד יהי רק שרוי בכח כדי לעורר את יסוד החיים, ולא יצא אל הפועל לבלע ולהשחית. כח היד התקיפה בלא משפט תסור, ושיעבוד מלכיות הבא על ישראל מרעי גויים יבוטל, וכל הזכיות הטובות שראוי לישראל למצא ע"פ גורלו בתבל ישובו אליו בכל המילוי והטוב, שבהם כלול כבר ארצו וממלכתו וכל חירותו, קניינו החומריים והרוחניים כולם, חופש השפעתם והכרת כבודם בקרבו, בדגל נשא, ובעולם בכל הרחבתו הראויה לו. אבל מציאות הכח הניגודי בגניזה ובכח מוכרח להמצא. מדת העניות צריכה להמצא בעולם לפי המספר המועיל רק לחבר את הבריות זה לזה בקישורי רחמים ואהבה, אבל לא במדה שימצאו מרי נפש אשר יקוו לתשועה ואין. מקרב הארץ לא יחדל האביון, מפני שהארץ בכלל העולם צריכה היא למדה זו, אפס כי בך ביחוד לא יהי אביון. מצבה המיוחדת של האומה לא יגרום תוצאה של עניות מיוחדת שהיא בכלל מדת פורענות, אבל כפי אותה המדה הדרושה לארץ, לעולם בכלל, לעורר את הכח של נדיבת לב ושל חמלה טהורה ע"י השפעתה, תמצא, והנה תמצאנה בה בכח ולא בפועל. וכן כל הניגודים היסודיים שבין עם לעם, המכשירים את האנושיות בכללה למקצועות שונים של עבודה בחיי המעשה וחיי הרוח, כל אלה ימצאו. ולפי"ז יהי הזיין גם אז משמש לתכשיט המבצר את כח הניגוד שלא יצא חוץ ממטרתו, המלכיות היא נמצאת, והעולם עם ניגודיו הוא הולך וחי, אבל שיעבוד מלכיות אין. הכבדה והמטת צער ויגון ע"י אי שיווי משקל וחסרון מוסר ודעת, המתפרץ מעל לגדרי התקנות שהיושר והצדק המפעם בלב האדם מאור נפשו האלהית, דבר זה לא יהי. ובזה מתחדשת צורת העולם לטובה ולברכה, אע"פ שתנאי יסודי החיים עומדים על עמדם, ואין בין עוה"ז לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד.